

V

březen 2017

BUNKA

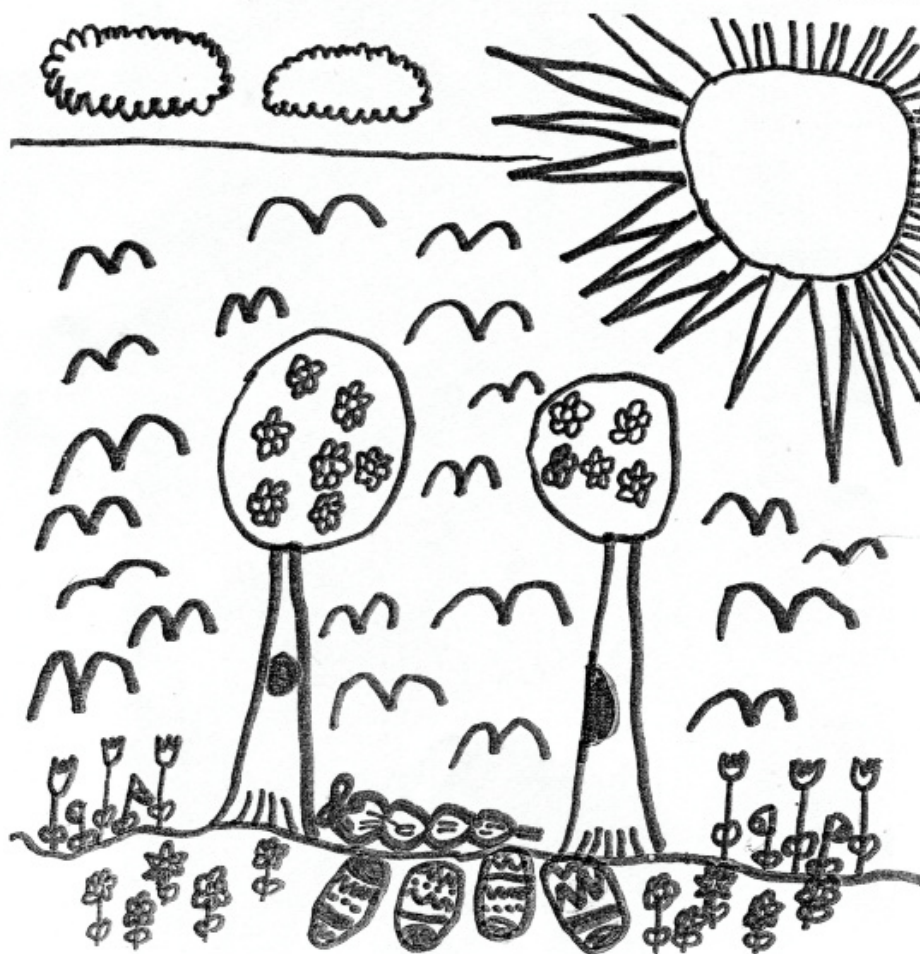
i TUM!

ZŠ A MŠ POVRLY

1/2017 ročník 12.

Milé čtenářky a milí čtenáři. Jsem ráda, že se setkáváme u jarního vydání našeho školního časopisu. Doufám, že jste do roku 2017 vykročili pravou nohou a že se vám zatím vše daří. Pokud ne, i to patří k životu. Jak se říká, každý den není svátek. Přejeme vám, aby se s postupným jarním oteplováním vyjasňovalo i ve vašem životě.

Vaše Buňka

Sportovní okénko - ohlédnutí

Florbalisté v Liběšicích úspěšní!

V pátek 10. března startoval školní florbalový tým na turnaji v partnerské Ekoškole v Liběšicích. Výběr byl složen ze žáků 3. až 5. třídy. Soutěžilo se ve dvou věkových kategoriích. Naši borci si vedli nadmíru dobře. V kategorii starších své soupeře rozstříleli a s přehledem zvítězili. Mladší v jednom zápase zaváhali. Těsná porážka 2:3 od domácích Liběšic je odsunula na stříbnou pozici. Nejlepší střelci v družstvu starších byli Jára Vodvářka a Denis Ašenbrener. V mladších nejvíce skórovali Kuba Weiss a Sam Kubín. V brance zářili brankáři David Porožňák a Lukáš Bujný. V družstvech dále nastupovali: Dan Oláh, Adam Salač, Lukáš Vodvářka, Matěj Hladík, Nikola Hampl, Miki Peřich, Petr Kolouch a Filip Jurán. Všichni zaslouží pochvalu za perfektní reprezentaci naší školy. Gratulujeme!

Štěpán Hauzner

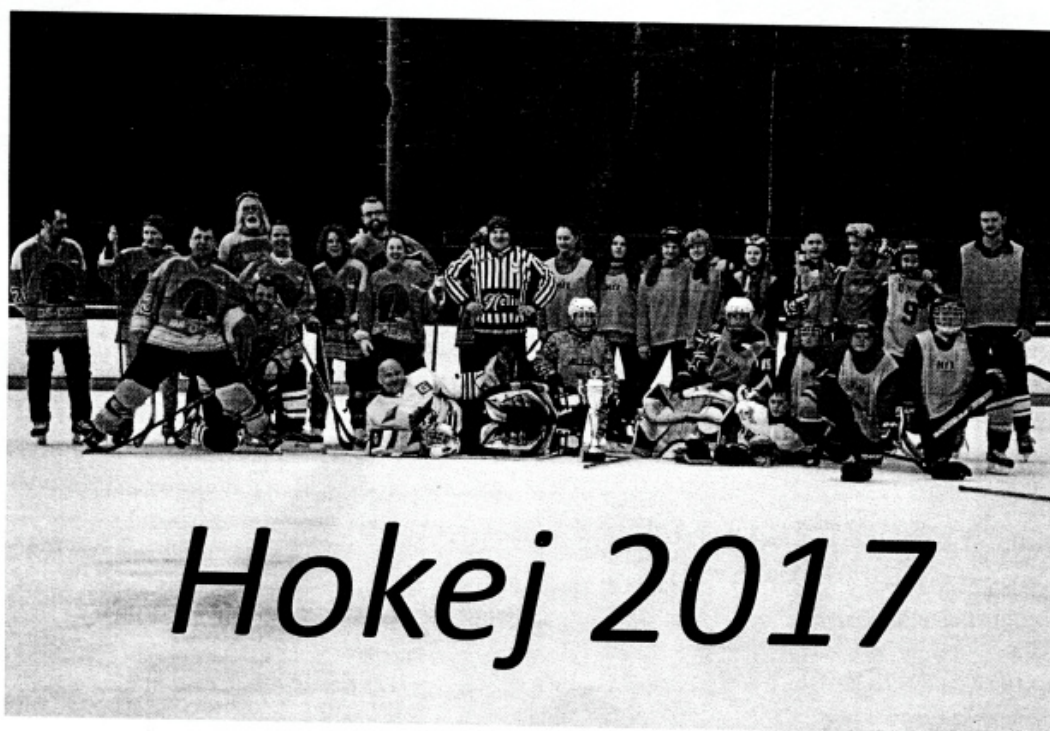

Hokej Učitelé vs Žáci

Dne 22. 2. 2017 se konal již tradiční zápas v hokeji mezi učiteli a žáky. Pro žáky to byl hodně klíčový zápas, protože očekávali odvetu z minulého zápasu. Ještě předtím, než začal tento očekávaný souboj, tak hrála proti sobě družstva prvostupňových žáků. Suveréně vyhrálo družstvo modrých 2:0 nad méně šťastnými oranžovými. Poté nastoupily na led sestavy učitelů a žáků a hra započala. Při první třetině měli větší převahu učitelé. Nedávali sebemenší šanci skórovat a pouštěli se do velmi útočných akcí. Sestava učitelů lítala po ledu a nikoho nešetřila. Možná i proto si ve druhé třetině žáci uvědomili možnou prohru a začali více útočit. Učitelé byli však pořád v rozjezdu a nenechávali nic náhodě. Poté však začala poslední třetina zápasu. Učitelé vedli 5:3 a vypadalo to, že už své vedení nepustí. Omyl! Žáci zatlačili a bojovali jak nejvíce mohli. Z toho překvapení si učitelé sami sobě dali vlastní gól a žáci přidávali další. Ke konci se však učitelé zmohli na odpor, ale časomíra Hnízdil a spol. nemilosrdně odpískala konec zápasu. Žáci porazili učitele 7:5. Celý zápas se sehrál čestně a čistě, až na pár výjimek, však oni vědí.

Góly žáků: Jech 2, Janoušková 2, Smoleňák 1, Coubal 1, + vlastní gól od učitelů
Góly učitelů: Hacko 2, Jaklová 2, Hauzner 1

Matěj Hnízdil

Z hodin (nejen) českého jazyka

A teď, znovu po dlouhé době, se musíme pochlubit dechberoucími slohovými pracemi našich žákyň a žáků.

Jarní velká přestávka

Kolem se rozprostírá hrobové ticho, pouze hlas učitele, jako nástroj přehrávající krásnou etudu, nám diktuje větu po větě a všichni rychle píší. Najednou, jak blesk z čistého nebe se ozve pro někoho ten osvobozující hlas zvonku určující začátek přestávky. „Zaplat' pánbů,“ slyším z okolí a rázem se ticho hroutí. Rychlostí světla se vysbírají sešity a všichni v jednom okamžiku vytvářejí valící se lavinu po schodech dolů směrem k venkovním dveřím, kde pocítujeme první doteky jarního slunce. S kamarádkami před paprsky neuhýbáme, ale nastavujeme naše zimou pobledlé tváře, do kterých nám slunce vlívá nový život a nádherně zbarvuje. Stejně jako pávi svými překrásnými barvami, tak i kluci se snaží nás všemožně zaujmout. Školní dvůr se proměňuje v prosluněnou a rozkvetlou louku, na které jeleni ukazují svou sílu a výjimečnost před laněmi. Zavírám oči a nechávám vše kolem mne jen tak plynout, když tu najednou opět slyším ten hlásek, oznamující konec té překrásné chvíle zvané přestávka. Tak jako těžká lavina, valící se obrovskou rychlostí z kopce dolů, tak těžké a naopak pomalé jsou naše nohy, překonávající ty schody vedoucí snad až do nebe. V momentě, když mímám přísné dveře školy, sáhnou ještě rychle po teplé ruce slunce, která mě nabíjí poslední energií před zbytkem školního dne. Ti, co vytvořili na začátku přestávky usmívající se špičku laviny, nyní uzavírají řadu, připomínající frontu kondolujících s výrazem smutku. Tím, jak přichází jeden po druhém do třídy, naplňujeme ji opět životem, i výrazy kamarádů se dokonce mění. Definitivně nejkrásnější dobu školního dne uzavírá přísný hlas učitele, připomínající vojenský rozkaz.

Blanka Sluková, 7. tř.

Ticho jako v hrobě

1) Žáci chodí do školy,
i když je moc nebaví,
netrpělivě čekají,
až konečně zazvoní.	5) Říkáme však ne,
topení je vypnuté,
přišla si to zkontrolovat,
Topení tu bylo na max.	9) „není není přísahám“
žáci se začali obávat,
vytáhli své učebnice,
učili se co nejvíce.
2) Tři přestávky čekají je,
žáci se už těší na ně,
ta největší je až druhá,
nejkrásnější je jak duha.	6) Nevěříme vlastním očím,
jeden žák do toho vkročí,
přísaháme na svůj život,
netopíme je nám teplo.	10) Srdce jsme měli až v krku,
co jen dostaneme za známku,
báli jsme se děj se co děj,
učitel však oněměl.
3) Někdy je tak velký hluk,
že už z toho bolí sluch,
učitelka přijde sem,
všichni ztichnou úžasem.	7) Učitelka odešla,
celá třída si oddychla,
dáme se zas do řeči,
ať už nikdo nesmutní.	11) Čekali jsme na zázrak,
který by měl přijít zas,
slyšíme ten krásný zvuk,
který má rád náš sluch.
4) Kouká na nás co se děje,
nevíme však o co jí jde,
„páchne to tu jako v zoo“
„máte tady zatopeno?“	8) Nálada tu byla dobrá,
ale někdo silně zvolal,
„přátelé moji píšeme test“
„není to jen nějaký žert?“	12) Konec nastal díky bohu,
půjdeme teď všichni domu,
ze srdce nám spadl kámen,
krásný pocit v nás teď plane.

Patricie Jechová 7. tř.

Popis aktovky

Budu popisovat aktovku. Rozměry jsou (ŠxVxH): 35x3x20cm. Má obdélníkový tvar a víko je zaoblené.

Je šedá s potiskem velkoměsta. Na levé straně je látková kapsa s odrazkou a na pravé straně je uzavíratelná kapsa na zip také s odrazkou.

Uvnitř aktovky se nachází přepážka, na které jsou dvě síťované kapsy, ve kterých mám náplasti.

Přepážka dělí prostor aktovky na dva nesouměrné poloprostory. V zadním poloprostoru mám učivo, v druhém poloprostoru mám nepořádek + penál, svačinu a cosi zapáchajícího. Moje pantofle. Na tašce mám blikající rampouch a florbalový míček. Tašku jsem dostal k narozeninám.

Když ráno jedu do školy, tak jsem osvětlen: rampouchem, odrazkami a kolečky u koloběžky.

Mikuláš Novotný 3. tř.

Jestlipak už někdo napsal článek do našeho časopisu v jiném jazyce než českém? Myslím, že ne.

V hodinách angličtiny, také němčiny, sepisujeme mnohé.

Rozhodli jsme se tedy předat vám jednoduchý text v angličtině, který vás seznámí se sportovkyní

Nia Jax.

So, see you later alligator and see you soon.

Jaroslava Mlynařík

Nia Jax - Savelina Fanene

Nia is a professional wrestler, bodybuilder and American model. Her real name is Savelina Fanene. She's 32 years old and she was born in May 29th 1984. She has got brown hair and brown eyes.

She's very beautiful. She's 183 cm tall. Her hometown is Honolulu in Hawaii.

Her parents are Joseph and Renate Fanene.

Savelina is a cousin of Dwayne Johnson.

By the way, Dwayne is an American actor, producer, singer and professional wrestler too.

That's all.

Thanks for your attention.

Karolína Urdová

Životabásně ze 7. třídy

Naši žáci ze 7. třídy v literatuře skládali životabásně. Rozvíteli svoji fantazii a pokusili se napsat, jak asi přemýšlí nějaké zvíře či literární postava. Některé se velmi povedly a my je proto s radostí publikujeme tady v Buňce.

Nikola Müllerová

Jsem pes a jmenuji se Filipes.
Mým domovem je vesnice, tam se užije nejvíce.
Rád se chlubím tím, že se za psi nehoním.
Nerad prozrazuji, že se nerad myji.
Často se mi zdá, že mi někdo buřta dá.
Těší mě, že to byl jen sen.
Trápí mě, že už je bílý den.
Přeji si věnec buřtů.

Kristýna Bártlová

Jsem zosobněním mých předností,
poctivosti, píle i cudnosti.
Mým domovem je rodná zem,
já pro ni ochotná i zemřít jsem.
Ráda se chlubím tím, že vidím,
jak přátelství a lásku sdílím.
Nerada pozoruji, že pláču,
to pak raději do tmy skáču.
Často se mi zdá, že štěstím všichni září,
to pak cítím, jak šťastně se kolem mě všichni tváří.
Těší mě, když se radují lidé,
já vnímám tu radost, je to tak milé.
Trápí mě, že nejsou všichni šťastní,
cítím tu bolest, je mi tak vlastní.
Přeji si, ať štěstí všichni cítí,
neboť život je potom jak louka plná kvítí.

Vojtěch Příbyl

Já jsem krásný tygr.
Mým domovem je velká hora.
Rád se chlubím tím, že mám sílu jako bagr.
Nerad prozrazuji, že jsem měl být holka Barbora.
Často se mi zdá, že jsem všude znám.
Těší mě, že mám hodně jídla.
Trápí mě, že jsem pořád sám.
Přeji si mít křídla.

Marek Jech

Jsem tučňák.
Mým domovem je ledňák.
Rád se chlubím tím, že mám nejčistší frak.
Nerad prozrazuji, že jsem pomalý jak šnek.
Často se mi zdá, že se čas táhne jako vlek.
Těší mě, když je na ledovci nějaký skluz.
Trápí mě, že medvěd si na mě slup.
Přeji si, aby zastavili skleníkový efekt.

Zvířecí básně

Pátáci si zahráli na básníky

Čivava

Šla jedna čivava,
která byla chlupatá.
Měla velký oči,
hlava se jí točí.
Měla dlouhý ocásek
a vysoký hlásek.

Rybka

Naše malá rybička
měla malá očička.
Přišel malej kocourek,
rybku hodil na grilek.
rybka pryč odskákala,
nejdřív se tam vykakala.

Veverka

Na stromě žijí veverky
a s nimi žijí i breberky.
Rády jedí oříšky,
skákají na strom z výšky.
Mají malé ručičky
a nemají rády kočičky.

Adam Salač a Denis Ašenbrener

Vtipálci z 2.A

Ve 2. B dostali za úkol doplnit začáteční písmena do vlastních jmen. Vznikla nám tak nová křestní jména: **Pleš, Vožena, Kladimír** víte, o jaká jména mělo jít???

Také už teď, díky druhákům, víme, co jsou to slova nadřazená.

Např. slovo **nadřazené** k: bernardýn, jezevčík, vlčák, dalmatin je **MASO**

Básnička Elišky Krunčíkové OCHRÁNCE

Vždy stojím na tvé straně
houpu se na kovové hraně.
Bez tebe nedám ani krok
jsem tvůj neviditelný otrok.
Jsem silný tak jak věříš,
bez tebe nejde přežít.
Chráním tě před zlem
tady kvůli tobě jsem.
Malé prstíky zarýváš mi do kožichu
o naší budoucnosti přemýšlím potichu.
Bez tebe jsem jako voják bez duše
bez tebe přemýšlím trochu hluše.
Zvládneme to vše spolu
modlíme se spolu k bohu.
Tvé hnědé oči na mě hledí jako na hrdinu
já pro nás silný štít vyvinu.
Věřím na kouzelný zázrak,
aspoň trochu lásky náznak.
Svět je plný zla a tyto nesmíš vzdát,
ale já budu za tebe bojovat.

Eliška Krunčíková 8. třída

K tabuli půjde....

.... Karla Suková

První povolání, kterým jste chtěla být?

Chtěla jsem být určitě zpěvačkou. Neustále jsem rodiče „obtěžovala“ svými vystoupeními :-)

Co se vám tenkrát jako žákyni ve škole nelíbilo?

Nelíbily se mi hromadné vycházky. Když jsme šli někam na škole v přírodě, šlo nás hrozně moc, museli jsme se držet, všichni o sebe zakopávali a šlapali si na paty :-).

Co se vám nelíbí na této škole?

Nelíbí se mi něco, co je problémem všeobecným, nejen na naší škole. Většina dětí neumí zdravit, avšak zdravit neumí ani dost velké procento dospělých rodičů či prarodičů dětí. Vejdou například do školní družiny, nebo jdou po chodbě a nepozdraví. Vyzvedávají si své dítě a dle mého by mělo zaznít: „Dobrý den, já si jdu pro Pepíčka ... děkuji, na shledanou“. Ale bohužel to vypadá, že úplné základy slušného chování jsou dnes již přežitek :-). Muž má ženu a zřejmě neví, že by měl pozdravit první, i když je starší... To je pro mě dost smutná skutečnost.

Vaše oblíbené jídlo?

Rajská omáčka.

Jaké jídlo patří mezi neoblíbené?

Rozinky a nemám ráda rajskou polévku.

Co neumíte, ale umět byste chtěla?

Moc bych chtěla umět hrát na hudební nástroj, třeba na klavír a kytaru.

Co by vás potěšilo?

Potěšilo by mě to, kdyby byli všichni v rodině zdraví.

Vojtěch Příbyl a Erik Fanta

.... Bára Žáčková

Jak se vám na této škole líbí?

Já osobně jsem si tuhle školu odchodila, takže jsem se vrátila do známého prostředí a v podstatě jsem si tuhle školu vybrala. Takže líbí.

Čím jste se chtěla stát, když jste byla malá?

Když jsem byla malá, chtěla jsem být policistkou. Konkrétně psodovkou.

Kdybyste si mohla povolání vybrat podruhé, bylo by to něco jiného?

Byla by to stále učitelka, ale v záloze bych měla truhlářinu.

Co se vám dříve na škole líbilo a nelíbilo a co se vám líbí a nelíbí teď?

Takže nejdřív co se mi líbilo a nelíbilo, jo? Nemůžu říct o něčem, že se mi to nelíbilo, jinak bych do téhle školy asi nešla pracovat. Naopak se mi líbila kolektivnost, styl vyučování a v podstatě program Začít spolu. A nyní? Dnes se mi asi nelíbí přístup některých rodičů a zbavování zodpovědnosti dětí, naopak se mi líbí třeba menší počty dětí ve třídě, protože práce učitele může být více individuální.

Jaké je vaše oblíbené jídlo a proč?

Moje nejoblíbenější jídlo jsou bramborové knedlíky s vajíčkem, protože to je jediné jídlo, které zvládnou uvařit. (smích)

Jaké jídlo naopak nemáte ráda?

Nesnáším svičkovou. Protože je v ní vařená mrkev.

Co neumíte a chtěla byste umět?

Neumím brzdit na bruslích. Chtěla bych to umět, protože si myslím, že je to občas nezbytně nutné. (smích)

Co by vás zaručeně potěšilo?

Zaručeně by mě potěšilo... kdybych... v červnu příštího kalendářního roku měla před jménem titul.

Jsou na škole nějaká negativa?

Musím přemýšlet.... Takhle v rychlosti si asi žádná nevybavuji.

Monika Netoličková a Anežka Šípová

.... Věra Slezáčková

První povolání, kterým jste chtěla v životě být?

Tak úplně první povolání asi souvisí s tím, že jsem ráda zpívala. Už v mateřské školce jsem vlastně byla v nějakém takovém klubu. Až na prvním stupni jsme měli opravdu pěvecký a recitační kroužek. Jezdili jsme na různé akce. Tenkrát to třeba bylo MDŽ, vítání občánků nebo vystoupení třeba v domově důchodců. Jmenovali jsme se Školáček. Takže moje první povolání souvisí s tím, že jsem chtěla být zpěvačkou.

Jaký je váš největší životní úspěch?

Tak já za životní úspěch beru, že mám dvě zdravé děti, které už nejsou dětmi, ale už jsou dospělé. Terezu a Matěje. Takže tohle je můj největší úspěch.

Co neumíte a umět byste chtěla?

No, když máme teď tu zimu. Já neumím bruslit a chtěla bych umět. Chtěla bych hrát pořádně hokej, chtěla bych umět kličkovat, brzdit, střílet góly. A být tím pádem právoplatný člen týmu. Chtěla bych vlastně být druhý Jágr. (smích)

Co by vás zaručeně potěšilo?

Zaručeně by mě potěšilo, kdybychom si včas uvědomili, že jsme tady na světě v podstatě na návštěvě. Řešíme malichernosti. Nevíme dne, ani hodiny. Třeba zítra tu už nemusíme být.

Kdybyste si vybírala zaměstnání podruhé, zůstala byste učitelkou?

No asi jo. Myslím si, že je mi to dané. Jsem ráda, když můžu jít učit. Sedět tady za stolem a dělat papíry mě až tak nebaví. Ve třídě je každá hodina jiná. Je tam tolik různých individualit, takže zase bych zvolila tu učitelku. Pamatuji se jednu mojí paní učitelku z prvního stupně, která byla pro mě vzorem. Milá, hodná, ale důsledná, uměla naučit.

Těšila jste se jako malá do školy?

No.. já právě jo (smích). Nevím jestli je to mínus nebo plus. Chodila jsem ráda. a to nejen proto, že mě ta škola jako taková bavila, ale taky kvůli těm lidem, kteří tam byli. I někteří učitelé docela šli (smích).

Co vás štvalo na učitelích a teď to také děláte?

Ty jo.. To vůbec teďka nevím. Jsou zkrátka dané osnovy, které se mají probrat, teď jde akorát o to, jak. Snažím se, aby to učení nebylo takové strokové, ale aby to děti nějakým způsobem i bavilo. Asi mě štvalo, když jsem se nudila nebo mě učitel nezaujal. Někdy mám taky takový pocit.

Co se vám ve škole tenkrát nelíbilo?

Setkala jsem se několikrát s takovým tím zasedáváním. Například jedné učitelce vadilo už jen to, že se na ni při hodině dívám. Tak to už pak člověk nevěděl, jestli má koukat nebo ne, aby nebyl v nemilosti. Říkala, že prý tím, jak se na ni koukám, tak ji provokuji. Byl to velký problém a tenkrát jsem nevěděla, co s tím mám dělat. Bylo to ale až na střední škole.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

No, tak já jsem takové prase (smích). Takže já jich mám hned několik. Strašně ráda si dávám tataráka. To.. to úplně miluju! A potom takové to klasické jídlo, co bylo ve školních jídelnách. Např. rajska omáčka. Jo.. tak ta mi dělá dobře (smích).

Jasmína Rajtorová a Kristýna Bártlová

STRÁNKA

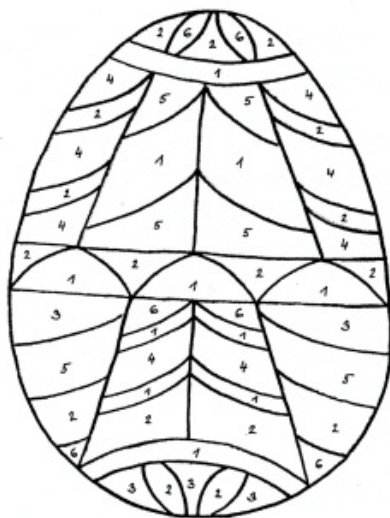
NEJEN

PRO

NINU

ĎETSKÉ STRÁNKY

OMALOVÁNKA - VELIKONOČNÍ KRASLICE

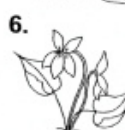
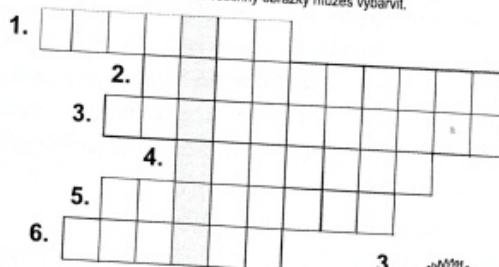
1 = ČERVENÁ 3 = MODRÁ 5 = ORANŽOVÁ
2 = ŽLUTÁ 4 = ZELENÁ 6 = FIALOVÁ

www.detskestranky.cz © imprimis

ĎETSKÉ STRÁNKY

JARNÍ KVĚTINY - KŘÍŽOVKA

Pojmenuj správně jarní květiny a jejich názvy dopiš do křížovky. V tajence ti vyjde název jiné jarní květiny. Tajenku zapiš a květinu namaluj. Nakonec si všechny obrázky můžeš vybarvit.

TAJENKA: _____

www.detskestranky.cz © imprimis

Omalovánku a křížovku jsme si
vypůjčili ze stránky
www.detskestranky.cz

Dvoutměsíčník Základní školy a Mateřské školy Povrly • Vydává Základní škola a Mateřská škola Povrly • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka Bc. Karla Suková, zástupce šéfredaktorky Mgr. Tomáš Skála, dětskou redakční radu tvoří žáci z předmětu Tvorba časopisu. Autorem obrázku z titulní strany je Klára Wimmerová ze 2. B. TENTO ZPRAVODAJ JE ZAREGISTROVÁN NA MINISTERSTVU KULTURY V PRAZE. EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 16855